

K Ö Z L É S E K É S V Á L A S Z O K

Kodály Zoltán nemcsak hazájának volt hűséges fia, hanem haláláig hűséges gyermeke volt a katolikus egyháznak is. Egyházzenei művei mellett magánéletében is mindenkor tanúságot tett hite mellett. Egyházi szertartások kísérték el utolsó útjára is. Még a temetését megelőző napon, március 10-én, pénteken este a budapesti Szent István Bazilikában *Shvoy Lajos* pápai trónálló, székesfehérvári megyéspüspök, a magyarországi Szent Cecilia Egyesület elnöke ünnepélyes főpapi gyászmisét mondott. A misén többezernyi hívősereg vett részt. A Bazilika kórusán budapesti énekarok tagjai jöttek össze és az elhunyt kívánságának megfelelően gregorián dallamokkal búcsúztak nagy meseterüktől.

Másnap, szombaton délelőtt folyt le a temetés a farkasréti temetőben, ahol mintegy 50 000 főnyi tömeg búcsúztatta az ország nagy halottját. Előbb a ravatalozóban ismét gregorián ének kíséretében zajlott le a beszentelési szertartás, majd a koporsót a ravatalozó előtti nagy térre vitték ki, és itt hangzottak el a búcsúbeszéddek. *Ilku Pál* művelődésügyi miniszter a kormány és a párt, *Rusznayk István* a magyar tudományos élet, *Szabolcsi Bencze* a zenei élet és *Rajeczky Benjamin* a Magyar Tudományos Akadémia Népzene-kutató csoportja nevében búcsúzott *Kodály Zoltántól*. Majd a sírnál újabb egyházi szertartás volt, amelynek keretében a temetési szertartást végző *Nádasi Alfonz* bencés tanár mondott megemlékező imádságot. Méltatta ebben az elhunyt emberszeretétét, gyermeki hitét. „Mi adott neki erőt mindehhez — tette fel a kérdést. — Mindig kevés pihenő idejének állandóan visszatérő társai felelnek erre, legkedvesebb olvasmányai: a szentírás görögül és latin nyelven, Jézus élete, Krisztus követése, Szent Ágoston vallomásai, Pázmány, Zrinyi és Rákóczi imádságos könyve. Minderről a világ semmit sem tudott, de hála legyen az Úrnak, hogy mint az ő egyszerű szolgája tanúként most mindezt elmondhatom imádság formájában. El kell mondania annak, akit elhunyt testvérünk a szentségek kiszolgáltatásának mélységéig bizalmában részesített. El kell mondani, mert munkásságának tudományos felmérése a szakterületnek és a szakembereknek szült. Nekünk az ő benső életének példamutatása.”

Gouet párizsi helyettes érsek püspökké szentelése alkalmából a francia fővárosba érkezett *Bánk József* püspök, a győri egyházmegye apostoli kormányzója. *Valkó Márton* Magyarország párizsi nagykövete március 8-án megáldást adott a magyar püspök tiszteletére, amelyen megjelent *Mons. Veuillot* Párizs érseke, *Mons. Bertoli* párizsi apostoli nuncius, *Mons. Gouet* párizsi helyettes érsek, *Mons. Etchegaray* a francia püspöki konferencia igazgatója is több más magasrangú egyházi személyiség, valamint a francia katolikus sajtó vezető képviselőinek társaságában.

A szombathelyi székesegyházat még 1945. március 4-én bombatalálat teljesen lerombolta. Az újjáépítés mindjárt a háború vége után megindult és 1947 szeptemberére már használható állapotban állt a székesegyház, a teljes restaurálás azonban csak most fejeződött be. Az újjáépítést nagymértékben megkönnyítette *László István* burgenlandi püspök kezdeményezése. Az ő gondolata volt — és ezt a II. vatikáni zsinaton vetette fel —, hogy a Szent Márton püspök pártfogása alatt álló egyházmegyéék segítsék meg a súlyos háborús kárt szenvedett szombathelyi székesegyházat. Szent Márton ugyanis Szombathelyen született. A burgenlandi püspök kezdeményezése nyomán *Frings* bíboros kölni érsek, *Hermann Volk* mainzi püspök, valamint *Leiprecht* rottenburgi püspök járultak hozzá nagyobb adománnyal a restauráláshoz, amelyből jelentős mértékben vette ki részét a Magyar Országos Műemléki Felügyelőség is.

A *Kultúrkapcsolatok Intézetének* meghívására egy hetet Budapesten töltött, és itt több előadást is tartott *Jean-Marie Domenach*, a párizsi *Esprit* című folyóirat főszerkesztője. A neves publicista meglátogatta az *Új Ember* és a *Vigília* szerkesztőségét is.

A *Budapesti Központi Hittudományi Akadémia* a régi hagyománynak megfelelően, az idén is ünnepséget rendezett Aquinói Szent Tamásnak, a katolikus főiskolák pártfogójának ünnepén. Az Egyetemi templomban *Félegyházy József* apát, prodékán mondott szentmisét, majd a budapesti Központi Papnevelő Intézet dísztermében ünnepélyt rendeztek, amelynek keretében *Gál Ferenc* tanészkevezető professzor tartott „Emberi ész és az ismeretlen Isten” címmel előadást a korszerű istenérvekről.

Az *egri főegyházmegyében* az elmúlt évben patronálási mozgalmat indítottak, amelynek az a célja, hogy a szerényebb anyagi körülmények között élő papokat és elégtelen jövedelmű egyházközségeket a tehetősebb egyházközségek anyagi segítségben részesítsék. Az egyházmegye papsága önkéntes megajánlás keretében a múlt év végéig 75 620.— forintot küldött be a patronális alapba. *Brezanóczy Pál* püspök, egri apostoli kormányzó körlevelében azt is közli, hogy a már régebben működő egyházmegyei önszegélyzési alapból, az elmúlt évben 581 000.— forintot fordítottak templomok, plébániaépületek, kápolnák javítására, illetve újjáépítésére.

A magyar püspöki kar vendégeként márciusban Magyarországra látogatott *Mons. Luigi Bongianino* nunciaturai tanácsos, a vatikáni államtitkárság vezető munkatársa, aki a magyar katolikus egyház vezetőivel folytatott megbeszéléseket. Luigi Bongianinót udvariassági látogatáson fogadta *Prantner József* az Állami Egyházügyi Hivatal elnöke is. A szívélyes légkörű találkozón jelen volt *Miklós Imre*, az Állami Egyházügyi Hivatal elnökhelyettese, *Brezanóczy Pál* püspök, a magyar Püspöki Kar titkára és *Zemplén György* professzor, a római Pápai Magyar Intézet igazgatója is.

A magyar katolikus püspöki kar meghívására Magyarországon tartózkodott *Mons. L. Etchegaray* prelátus, a francia püspöki konferenciák titkárságának igazgatója. *Mons. Etchegaray* — akit *Vitányi György* kalauzolt — Egerben *Brezanóczy Pál* püspök vendége volt, megismerkedett a püspöki kar több tagjával, meglátogatott katolikus intézményeket és ezek sorában felkereste az *Új Ember* és a *Vigilia* szerkesztőségét is. A francia főpapot hivatalában fogadta *Prantner József*, az Állami Egyházügyi Hivatal elnöke.

„Föltámadás” — Sokakat foglalkoztató kérdést vetett fel levelében olvasónk. Azt írja ugyanis, hogy a legtöbb hívőnek tudatában a halál utáni életnek vértelen és érdektelen képe él. Valamiféle szent nyugalomnak képzelik el, aminél jelenlegi életünk sokkal színesebb, mozgalmasabb és érdekesebb. Ezzel kapcsolatban nagyon figyelemre méltó, amit a *Christ in der Gegenwart* legutóbbi száma írt erről a kérdéstről. Mit mond Jézus a halál utáni életről? — teszi föl a kérdést a lap. Három képet alkalmaz előszeretettel, amikor ennek az életnek valóságát fejtegeti. Van amikor városhoz hasonlítja s itt az antik, megerősített városra kell gondolnunk, amely rendet, védelmet és közösséget biztosít. Majd lakomához is hasonlítja, s az antik lakomával szűkségképpen együtt járt a sok vendég, a tánc, a játék, a jó étel és ital. Végül lakodalomhoz hasonlítja s itt a zsidó lakodalomra gondol, amely hét napig tartott az elképzelhető legfényesebb külsőségek között. Mindezek analógiás képek az örökéletről; számunkra ismerős fogalmakkal akarnak megsejttetni egy olyan valóságot, amit valójában nem tudunk elképzelni. „Szem nem látta, fül nem hallotta, emberi szív soha nem érezte azt, amit Isten azok számára készített elő, akik őt szeretik!” — mondja az Úr Jézus. Különösen a lakoma és a lakodalom képe sejteti meg velünk, hogy az örökélet alapjában véve az ember szeretetvágyának hiánytalan betöltése lesz, hiszen Isten maga a szeretet. És már maga az a tény, hogy Krisztus mindig örök életről beszélt, már eleve kizárja a paszszív nyugalmat, hiszen az életnek lényeges tartozéka a cselekvés.